

Tirsdag den 5. juli 2011

- f) udtrykkeligt i den nye grundlov at beskytte alle grundlæggende borgerlige og sociale rettigheder i overensstemmelse med Ungarns internationale forpligtelser, at forbyde dødsstraf, livsvarigt fængsel uden prøveløsladelse og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering, i tilstrækkelig grad at garantere beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og at gøre det klart, at grundlæggende rettigheder erhverves ved fødslen og er umistelige
- g) at sikre, at omorganiseringen af ordningen med parlamentariske kommissærer ikke kommer til at indebære en udvanding af de nuværende garantier med hensyn til beskyttelse og fremme af nationale mindretals rettigheder, beskyttelsen af persondata og offentlighedens adgang til relevante oplysninger og en trussel mod de forskellige ansvarlige organers uafhængighed på disse områder
- h) at sikre at indarbejdningen af charteret om grundlæggende rettigheder i den nye grundlov ikke kommer til at skabe problemer vedrørende fortolkning og overlappende beføjelser mellem nationale domstole, den nye ungarske forfatningsdomstol og EU-Domstolen;
2. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig og dybtgående undersøgelse og analyse af den ungarske forfatning og de forfatningslove, der skal vedtages i fremtiden, for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med EU's regelsæt og navnlig charteret om grundlæggende rettigheder og ånd og bogstav i traktaterne,
3. pålægger sit kompetente udvalg at følge denne sag i samarbejde med Venedig-Kommissionen og Europarådet og evaluere, om og i hvilket omfang dets henstillinger er blevet fulgt;
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Europarådet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, OSCE og FN's generalsekretær.

Femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken for perioden efter 2013

P7_TA(2011)0316

Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2011 om Kommissionens femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken efter 2013 (2011/2035(INI))

(2013/C 33 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid (KOM(2010)0642) (herefter kaldet konklusioner),
- der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid af 9. november 2010 (herefter kaldet "femte samhørighedsrapport"),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig del III, afsnit XVIII,

Tirsdag den 5. juli 2011

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) ⁽⁶⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2007 om konsekvenserne af fremtidige udvidelser for samhørighedspolitikken effektivitet ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. september 2010 om den europæiske strategi for den økonomiske og sociale udvikling i bjergområder, på øer og i tyndt befolkede områder ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om fremtiden for Den Europæiske Socialfond ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om status over hidtidige resultater og fremtidige synergier med henblik på en øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 79.

⁽⁶⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

⁽⁷⁾ EUT L 391 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 275.

⁽⁹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

⁽¹⁰⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0341.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0357.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0286.

Tirsdag den 5. juli 2011

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. maj 2004 om "Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi" (KOM(2004)0343) og til Kommissionens meddelelse af 17. oktober 2008 om "Regionerne i den yderste periferi: et aktiv for Europa" (KOM(2008)0642),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 "Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020" (KOM(2010)0553),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 om "Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020" (KOM(2011)0017),
 - der henviser til Rådets (almindelige anliggender) konklusioner af 21. februar 2011 vedrørende den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (06762/2011),
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 1. april 2011 om den femte samhørighedsrapport ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Regional Udvikling samt udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Budgetkontroludvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0222/2011),
- A. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik i vid udstrækning har bidraget til, at der i løbet af den seneste og igangværende støtteperiode har kunnet registrere en produktivitetstigning i alle EU-regioner; der understreger, at den efterfølgende evaluering derudover har kunnet påvise en tydelig formindskelse af de økonomiske, sociale og regionale forskelle; der henviser til, at disse udviklinger både har haft positive indvirkninger på den sociale sikring og på investeringerne i miljøbeskyttelse,
- B. der henviser til, at sigtet med samhørighedspolitikken var at fungere som en modvægt til det indre marked og fremme udviklingen af et innovativt, solidarisk og beskyttende Europa over for de udfordringer, der er forbundet med globaliseringen, den demografiske udvikling og ressourceknapheden, og at det er nødvendigt at udnytte de egne muligheder i alle regionerne til at fremme væksten og den regionale og sociale samhørighed
- C. der henviser til, at samhørighedspolitikken er af stor betydning for borgeren, da den gør Europa nærværende, konkret og synligt for alle,
- D. der henviser til, at samhørigheds- og strukturpolitikken har forevist fleksibilitet i krisesituationer og har kunnet bidrage afgørende til forskellige nationale konjunktur- og kvalificeringsprogrammer, og at det er vigtigt at bevare denne fleksibilitet,
- E. der henviser til, at den europæiske strukturpolitik yder et vigtigt bidrag til løsning af den økonomiske og finansielle krise, da den har formål at både mindske uligheder og skabe innovation og dermed kraftigt tilskynder de europæiske regioner til at forbedre infrastrukturen, øge det regionale innovationspotentiale og fremme en miljømæssigt bæredygtig udvikling,

⁽¹⁾ EUT C 166 af 7.6.2011, s. 35.

Tirsdag den 5. juli 2011

- F. der henviser til, at det har været effektivt at lade strukturfondene fokusere på målene i Lissabonstrategien, hvilket ses gennem imponerende bindingskvoter i forbindelse med målene "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", og tilføjer, at omkring 20 % af projekterne under "territoriant samarbejde" er i overensstemmelse med Lissabonstrategien,
- G. der henviser til, at det territoriale samarbejde har til formål at tilskynde territorierne og regionerne til at samarbejde i bestræbelserne på at tage deres fælles udfordringer op, ligesom det skal mindske de fysiske, administrative og lovgivningsmæssige hindringer, der bremser dette samarbejde, og reducere "grænseeffekten";
- H. der henviser til, at en delvist mislykket Lissabonstrategi ikke skyldes den mangelfulde gennemførelse af samhørighedspolitikken, men snarere forvaltningsmæssige mangler på de forskellige niveauer og den manglende tilegnelse af denne strategi på det regionale og lokale niveau, konsekvenserne af finanskrisen og manglerne i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked, den manglende budgetdisciplin og de mangelfulde makroøkonomiske rammebetingelser i nogle medlemsstater,
- I. der henviser til, at fejlprocenterne og misbruget af støttemidler er faldet betydeligt i løbet af den seneste periode; der dog beklager, at strukturpolitikken fortsat er et politisk område med mange uregelmæssigheder, og at nogle medlemsstater fortsat ikke har effektive mekanismer til bekæmpelse af misbrug af støttemidler og inddrivelse af uretmæssigt betalte midler; der henviser til, at der bevidst eller ubevidst muligvis ikke sker indberetning af uregelmæssigheder, og til, at det skal bemærkes, at en betydelig del af fejlene i samhørighedspolitikken kan tilskrives lovgivningsmæssige krav uden for samhørighedspolitikken, f.eks. offentlige udbud, miljøkrav og statsstøtte
- J. der henviser til, at samhørigheds- og strukturpolitikens eksisterende målsystem (konvergens, konkurrenceevne og beskæftigelse, territoriant samarbejde) med forvaltning på flere forskellige niveauer, horisontale målsætninger, planlægningsikkerhed på grundlag af tilsikrede bevillinger og et godkendt planlægningsrum (syv år) har vist sig at fungere; der dog samtidig påpeger, at de betydelige forsinkelser i programoprettelsen skyldes de lange økonomiske og lovgivningsmæssige forhandlinger i EU's beslutningsproces og de omfattende ændringer i de gældende bestemmelser for samhørighedspolitikken,
- K. der henviser til, at en bæredygtig fremme og udvikling af konvergensregioner har en positiv indvirkning på deres markedsefterspørgsel efter varer og tjenesteydelser og således beviseligt også har en positiv effekt på de rigere EU-medlemsstater,
- L. der henviser til, at de regionaløkonomiske og sociale uligheder og geografiske hindringer i visse regioner (navnlig for regionerne i den yderste periferi) samt specifikke strukturproblemer og tilpasningsproblemer i forbindelse med nye udfordringer fortsat kræver en omfattende europæisk samhørighedspolitik i alle europæiske regioner; der henviser til, at det også er et krav i Lissabontraktaten,
- M. der henviser til, at samhørighedspolitikken som følge af den strategiske betydning for fremtiden ikke må blive en fleksibel variabel i de kommende budgetforhandlinger;

Samhørighedspolitikens merværdi og investeringsområder

1. kræver i forbindelse med samhørigheds- og strukturpolitikken et større fokus på den europæiske merværdi; ser denne merværdi som givet, når EU-projekterne resulterer i en bæredygtig og målbar økonomisk, infrastrukturel, social og/eller miljømæssige forbedring af situationen i dårligt stillede og tilbagestående regioner, og mener, at dette ikke kan realiseres uden det europæiske incitament;

Tirsdag den 5. juli 2011

2. ser endvidere merværdien i en europæisk fremme, når støtteprojekterne på regionalt niveau bidrager til at opnå de fælles europæiske målsætninger inden for europæisk integration, økonomisk vækst, forskning, miljøbeskyttelse, kultur ressourcibesparelser, demografisk udvikling, bæredygtig energiforsyning, social samhørighed eller grænseoverskridende udvikling, og mener, at dette ikke ville kunne opnås uden det europæiske incitament;
3. betragter virkeliggørelsen af de europæiske målsætninger på grundlag af princippet om decentralisering, forvaltning på forskellige niveauer og fælles forvaltning som en stor fordel inden for samhørighedspolitikken og således som en merværdi i sig selv; mener, at forvaltning på forskellige niveauer med klart definerede strukturer og en klart defineret ansvarsfordeling både er selve kernen i nærhedsprincippet og en anerkendelse af de regionale myndigheders betydning for gennemførelsen af samhørighedspolitikken; kræver en yderligere styrkelse af dette partnerskabsprincip og af de involverede aktørers ejerskabsfølelse ved fastlæggelse af detaljerede og bindende bestemmelser i en territorialpagt, der skal vedtages i hver medlemsstat, for derved at fremme en mere resultatorienteret planlægning og implementering;
4. er af den opfattelse, at åbenhed omkring samhørighedspolitikken og dens programmeringscyklus, fordeling af udgifter og adgang til oplysninger for potentielle modtagere af støttemidler fra strukturfondene er nogle af de vigtigste forudsætninger for, at man kan opfylde samhørighedspolitikens overordnede mål, og at åbenhed derfor bør indføres som et ledende princip på tværs af alle sektorer i programmerings- og beslutningsprocessen på samhørighedsområdet i den næste finansieringsperiode; er overbevist om, at offentliggørelse af listen over modtagere bør fortsættes, navnlig online, da det er et effektivt redskab til forbedring af gennemsigtigheden;
5. mener, at gennemsigtighedsbestemmelserne (forpligtelse til at offentliggøre slutmodtageren) er et nødvendigt instrument for eksperter, offentligheden og politiske beslutningstagere for at vurdere, om strukturfondene er blevet anvendt i overensstemmelse med målene og lovligt; opfordrer til, at beskrivelsen ikke kun foreligger på det relevante nationale sprog, men også på et af de tre arbejdssprog (engelsk, fransk eller tysk), og anbefaler yderligere harmonisering af de krævede oplysninger;
6. understreger, at der på trods af, at regionale uligheder er blevet mindsket, stadig er store skævheder - der tilmed øges i og mellem en række medlemsstater som følge af den økonomiske og finansielle krise - og fastslår, at samhørighedspolitikken således fortsat skal have fokus rettet mod en reduktion af de udviklingsmæssige forskelle og fremme af en harmonisk og bæredygtig udvikling i alle regioner i EU, uanset i hvilken medlemsstat de befinder sig;
7. anerkender de særlige behov i de regioner, der geografisk og naturmæssigt er særligt sårbare; gentager sit krav til medlemsstaterne og Kommissionen om, at de særlige støttepræferencer for de særligt ugunstigt stillede regionstyper (regioner i den yderste periferi, de meget tyndt befolkede nordligste regioner og ø-, bjerg- eller grænseområder), som er angivet i Lissabontraktaten, fastholdes, for så vidt de er effektive og tilføjer en europæisk merværdi;
8. anerkender den særlige status og de særlige behov i visse regioner som følge af deres geografiske placering, demografiske forandringer eller andre specifikke begrænsninger som f.eks. de naturgivne forhold, idet der også skal tages hensyn til deres særlige muligheder; gentager sit krav om særlige præferenceordninger, fleksibilitet og særlige budgetbevillinger, så der fortsat kan ydes denne form for regioner og navnlig dem, der er omhandlet i artikel 349 og 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er særlig forfordelt (ydre randområder, herunder randlanddistrikter, de nordligste områder med en meget lav befolkningstæthed og ø- og bjergregioner samt grænseoverskridende regioner) mere gunstige vilkår med hensyn til investeringer enten gennem direkte støtte eller skattebegunstigelser; kræver desuden, at der gennemføres undersøgelser af mulighederne for at bevare eller indføre en række begunstigelser for denne form for regioner for at sikre, at anvendelsen af samhørighedsinstrumenterne er tilpasset deres økonomiske forhold under behørig hensyntagen til deres små og mellemstore virksomheder og nødvendigheden af at blive konkurrencedygtige og sikre ligestillingen, så de kan blive en integreret del af EU's indre marked;

Tirsdag den 5. juli 2011

9. understreger, at Fællesskabet kun kan klare sig i den globale konkurrence, hvis samhørighedspolitikken kan udnytte alle regioners, storbyområders og byers udviklingspotentiale og muliggøre en tilstrækkelig fleksibel regional tilgang til de udfordringer og flaskehalse, der er identificeret i EU-2020-strategien; understreger i denne forbindelse, at en målretning af strukturfondsmidlerne som led i en bred territorial løsning også bør tjene til at kompensere for strukturelle svagheder i de stærkere regioner; understreger imidlertid, at samhørighedspolitikken ikke blot er et redskab til gennemførelse af EU-2020-strategien, og mener, at vedvarende fokus på de grundlæggende principper i samhørighedspolitikken ydermere vil opretholde resultaterne af EU-2020, også efter strategiens afslutning;

10. understreger, at samhørighedspolitikken fortsat skal have fokus rettet mod det regionale sammenhold ("territorial samhørighed"), og understreger, at Lissabontraktaten har tilføjet målet om territorial samhørighed til målene om økonomisk og social samhørighed; konstaterer, at denne målsætning stadig er uløseligt forbundet med udfordringerne i forbindelse med den økonomiske og sociale samhørighed og styrker samhørighedspolitikken europæiske merværdi; understreger, at territorial samhørighed også er relevant på subregionalt plan, navnlig i byområder (bydele i vanskeligheder, ukontrolleret byspredning) selv inden for regioner, der anses for at være rige;

11. mener, at makroregionale strategier - forudsat at de regionale myndigheder inddrages i forvaltningen af dem - giver store muligheder for bedre at udnytte det overregionale potentiale, for at forbedre samarbejdet mellem de forskellige forvaltningsniveauer og for at gøre en fælles indsats for at løse fælles udfordringer som miljøbeskyttelse, ressourceanvendelse og udviklingsmuligheder, hvilket vil gøre det muligt at fremme en mere effektiv, afbalanceret og bæredygtig udvikling; understreger nødvendigheden af at knytte lokale samarbejdsprogrammer mere effektivt sammen med lokale udviklingsstrategier (som f.eks. regional-udviklingsplaner, lokale udviklingsstrategier og lokale udviklingsplaner); mener, at EU-strukturfondene kan udnyttes mere målrettet gennem en forbedret koordinering af de eksisterende støttemuligheder, uden at dette medfører en stigning i tildelingen af midler øremærket til disse områder af det interregionale samarbejde; mener endvidere ikke, at der skal skabes et nyt instrument, nye bevillinger eller gennemførelsesstrukturer for disse strategier og at der ikke må røre ved den økonomiske støtte til disse regioner til mindre udviklingsprojekter; mener, at den makroregionale tilgang, som ikke kræver yderligere midler, kunne bruges til at styrke forbindelserne mellem samhørighedspolitikken og naboskabspolitikken; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til i den forbindelse i højere grad at tage hensyn til den lokale dimension af Den Europæiske socialfond, navnlig med hensyn til adgang til beskæftigelse;

12. stiller spørgsmålstegn ved, om specifikke operationelle programmer for funktionelle geografiske enheder såsom grupper af lokale myndigheder, herunder lokalområder eller hav- og flodområder, kan medføre yderligere fordele, navnlig i de tilfælde, hvor der ikke er nogen myndigheder (herunder folkevalgt myndighed) med tilstrækkelige beføjelser til at gennemføre dem; kræver en mere intensiv samordning af de makroregionale, storbyregionale eller naturregionale strategier på mellemstatsligt niveau og passende hensyntagen til disse funktionelle geografiske enheder i de nationale operationelle programmer for at fremme anvendelsen af EU-finansiering i tværregionale udviklingsprojekter; mener, at specifikke operationelle programmer bør være en løsning i regioner, hvor subregionale løsninger giver en merværdi i forhold til nationale og regionale programmer, og hvor der er etableret partnerskaber mellem politiske organer med henblik på gennemførelse; opfordrer til, at man i forbindelse med grænseoverskridende programmer inddrager grænseoverskridende grupperinger i udformningen af de operationelle programmer på grundlag af EGTS-forordningen;

13. understreger byernes og regionernes - herunder hovedstædernes og hovedstadsregionernes - nøglerolle i forbindelse med opnåelsen af de økonomiske, økologiske og sociale mål for Europa 2020-strategien; støtter den dynamiske proces, der blev iværksat under de integrerede byprogrammets foregående programmeringsperiode, og understreger de igangværende forsøgs betydning; opfordrer til støtte af modelkoncepter og projekter på grundlag af integrerede lokale udviklingsplaner og - til gensidig fordel - fremme af forbindelserne mellem byerne og de landdistrikter, der er funktionelt knyttet til dem; mener, at en bedre samhørighed mellem disse områder er af særlig betydning for løsningen af problemer med dårligt stillede samfund; understreger, at de største socioøkonomiske forskelle ofte findes i byerne, og at byer med dårligt stillede områder og fattigdomslommer også findes i rige regioner;

Tirsdag den 5. juli 2011

14. understreger, at byer og storbyer kan yde et vigtigt bidrag som vækstcentre og vækstkilder i en given region; påpeger samtidig behovet for, at gøre det muligt for landdistrikterne at deltage i integrerede løsninger for en given funktionel geografisk enhed gennem fremme af partnerskaber og netværk; understreger, at de større byområder står over for specifikke udfordringer som følge af deres komplekse sociale, økonomiske og miljømæssige funktioner; ser i denne forbindelse landdistrikternes og byudkantsernes eget potentiale som en mulighed for udvikling, der dog ikke kun er centreret om byområder og store byer; gør endvidere opmærksom på de økonomiske udviklingsmuligheder i de særligt ugunstigt stillede regioner gennem en hensigtsmæssig udnyttelse af og støtte til landdistrikternes eget potentiale, herunder deres miljømæssige og kulturelle værdier; mener også, at partnerskaberne mellem landområder og byområder i forbindelse med struktur- og samhørighedspolitikken i højre grad bør ses som et middel til at sikre landområderne samme udviklingsbetingelser og livskvalitet hvad angår de sociale og økonomiske faktorer; opfordrer i betragtning af byernes dynamiske indvirkning på den økonomiske udvikling i regionerne og stimulering af økonomien i de omkringliggende landområder medlemsstaterne til at sikre de nødvendige ressourcer til gennemførelse af de nødvendige projekter i byerne og forstæderne;

15. afviser anvendelsen af obligatoriske kvoter, navnlig i forbindelse med nationale bevillinger til ESF/EFRU-programmer, for lokal udvikling og byudvikling, landdistrikter og andre bykategorier eller funktionelle områder, da det vil kunne sikre en større kritisk masse for interventionerne; mener, at en obligatorisk fastlæggelse af støtteberettigede byer og områder i de operationelle programmer er en mulighed, der bør prioriteres, og at dette, for så vidt denne metode sikrer merværdi og koncentration af støtteintensiteten, bør forhandles på grundlag af principperne om forvaltning på forskellige niveauer; mener, at medlemsstaterne og regionerne også i denne forbindelse skal have et større ansvar for tilrettelæggelse af udvælgelsesprocedurer på grundlag af konkurrence og ydeevne;

16. understreger, at der i forbindelse med struktur- og samhørighedspolitikken ikke må opstå en ensidig præference for regionstyper; kræver, at partnerskaberne mellem landområder og byområder i større omfang skal ses i deres sociale, økonomiske og miljømæssige sammenhæng;

17. understreger, at støtte fra samhørighedsfonden og strukturfondene skal tage hensyn til de uddannelsesmæssige, kulturelle og socialpolitiske udfordringer i forbindelse med EU-2020-strategierne under hensyntagen til det overordnede mål for EU om økonomisk, social og territorial samhørighed som nedfældet i traktaten samt nærhedsprincippet; mener dog, at en generel europæisering af de pågældende politikområder vil mislykkes af finansielle årsager; kræver derfor den fortsatte stedsbaserede lokale udvikling af modeltilgange samtidig med at eksisterende kompetencer på nationalt og regionalt niveau bevares;

18. understreger ligeledes, at samhørighedspolitikken ikke kan blive et middel eller et instrument for sektorspecifikke spørgsmål, såsom bl.a. politikker for forskning og udvikling, industriel innovation og bekæmpelse af klimaændringer, da dette ville udvande det primære mål og lægge begrænsninger på politikens anvendelse til fremme af regionernes udviklingspotentiale, som er afgørende for at bringe de dårligst stillede regioner tættere på de mest udviklede regioner;

19. kræver navnlig på baggrund af den nødvendige energifornyelse mod vedvarende energikilder og klimadiskussionen, at samhørighedspolitikken i større omfang bidrager til den hurtige udvikling af miljøteknologi og vedvarende energi; mener, at det bør være én af prioriteterne, hvis der stilles tilstrækkelige midler til rådighed i programmerne, og hvis mere fokus på vedvarende energi skaber en EU-merværdi, idet det bør baseres på planer for decentrale energikoncepter med effektive lagringsteknologier i regionerne; støtter i denne forbindelse inddragelse af den regionale økonomis potentiale på dette område;

20. ser muligheder i forbindelse med strukturfondene for at støtte investeringer i bestemte energiinfrastrukturer, som dog kun skal være tilgængelig for de regioner, hvor der af politiske og geografiske årsager er begrænsede muligheder for markedsøkonomiske løsninger inden for energiforsyningen; kræver endvidere, at støtten fra strukturfondene altid sammenkøbes med en styrkelse af det indre marked for energi og forsyningsikkerheden samt med princippet om ressourceforvaltning på forskellige niveauer;

Tirsdag den 5. juli 2011

21. mener også, at samhørighedspolitikken har et ansvar for at gøre det nødvendige for at udfylde huller og fjerne flaskehalse i hoved-TEN-nettet bestående af de vigtigste ruter af europæisk betydning, især i grænseregionerne, som hidtil i høj grad har været forsømt i denne henseende;

22. understreger, at de transeuropæiske transportnet spiller en afgørende rolle for samhørigheden mellem de europæiske regioner, og at udbygningen af og adgangen til TEN-infrastrukturerne, motorveje til søs og de klassificerede E-veje, navnlig i grænseregionerne og regionerne i den yderste periferi, derfor skal styrkes; opfordrer til, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig finansiering og garantere rettidig gennemførelse af de prioriterede TEN-T-projekter; foreslår, at visse grænseoverskridende infrastrukturet betragtes som prioriterede projekter, der kan søge om midler fra mål 1, 2 og 3, og kræver en obligatorisk ret til at fremsætte det første forslag på regionalt niveau for denne type foranstaltning samt grænseregionernes og de lokale myndigheders lige deltagelse i planlægningen;

23. tilskynder til, anvendelse af nationale ressourcer, da sådanne foranstaltninger har en merværdi i forbindelse med styrkelsen af den regionale konvergens, territorial samhørighed og udviklingsaktiviteter, som f.eks. turisme, som er vigtige for de fjertliggende områder, som f.eks. øområder;

24. støtter økonomisk udvikling af og beskæftigelsen i SMV'er og mikrovirksomheder; anmoder derfor om, at de grundlæggende elementer i Small Business Act, nemlig "tænk småt først" og "Kun én gang", betragtes som en del af grundlaget for samhørighedspolitikken og mener, at disse principper bør anvendes af medlemsstaterne og regionerne i forbindelse med fastlæggelsen af deres operationelle programmer;

Programplanlægningens målstrukturer og ramme

25. understreger, at kerneområderne inden for Europa 2020-strategien (innovation, uddannelse, energi, miljø, beskæftigelse, konkurrenceevne, kvalifikation, bekæmpelse af fattigdom) allerede er en del af samhørigheds- og strukturpolitikken; mener, at EU-2020-udfordringerne nemt kan integreres i de anerkendte tre målstrukturer (konvergens, vækst og beskæftigelse, grænseoverskridende udvikling);

26. understreger, at investeringer i innovation og uddannelse kan fremme vækst; påpeger dog, at de skal understøttes af den relevante infrastruktur (transport, internetbredbånd, energi) og passende institutioner (en afbalanceret blanding af offentlige investeringer og finanspolitisk konsolidering med makroøkonomiske foranstaltninger, e-forvaltningstjenester og grænseoverskridende læring);

27. mener, at fremme af grundinfrastrukturer ligeledes skal anses som EU-2020-konforme, da konkurrencedygtige transport-, energi- og kommunikationsnet samt bortskaffelsesinfrastrukturer sætter konvergensregionerne i stand til at bidrage til Europa 2020-målene - derfor skal Europa 2020-målene til en vis grad netop kunne anvendes specifikt på de svageste regioner med det største behov;

28. understreger, at ESF er det vigtigste instrument til gennemførelse af den sociale dimension i Europa 2020-strategien, og at ESF kan bidrage væsentligt til opfyldelsen af de centrale prioriteringer i denne strategi, nemlig beskæftigelse, omlægning til en bæredygtig økonomi, begrænsning af antallet af elever, der forlader skolen uden afgangseksamen, og bekæmpelse af fattigdom, forskelsbehandling og social udstødelse og tilvejebringelse af løsninger på de forskellige sociale situationer, som folk befinder sig i; understreger i denne forbindelse, at andre sociale indikatorer ud over BNP ville være nyttige i SWOT-analysen

29. mener, at ESF har en afgørende betydning for samhørighedspolitikken og potentielt kan øge dens bidrag til Europa 2020-målene, bl.a. inden for bæredygtig vækst ved at yde støtte til små og mellemstore virksomheder til skabelse af grønne job;

Tirsdag den 5. juli 2011

30. mener, at bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, hvad enten denne skyldes køn, seksuel orientering, etnisk tilhørsforhold, alder, handicap eller bopæl, er afgørende for at sikre, at der reelt er lige muligheder; konstaterer, at en øget erhvervsfrekvens for kvinder er afgørende for at nå beskæftigelsesmålet i Europa 2020-strategien, og at der derfor i fuldt omfang må tages fat på hindringerne for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet;

31. mener, at BNP fortsat skal være det centrale kriterium i forbindelse med fastsættelsen af områderne med maksimal støtte (mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP pr. indbygger) og i givet fald samhørighedsstater (mindre end 90 % af EU-gennemsnittet); finder, at de kompetente nationale og regionale enheder på de relevante beslutningsniveauer, for de enkelte mål og under hensyntagen til den geografiske koncentration bør kunne inddrage andre indikatorer, som fastlægges i udviklings- og investeringspartnerskabsaftaler, og som kan gøre det muligt at vurdere de respektive sociale, økonomiske, miljømæssige, demografiske og geografiske udfordringer, som de står over for;

32. kræver, at samhørighedspolitikken i henhold til bestemmelserne i Lissabontraktaten fortsat skal have fokus rettet mod de mest tilbagestående regioner; understreger, at regionerne med de største behov skal have en andel af bevillingerne til mål 1 (konvergens), der står i forhold til deres udviklingsproblemer;

33. kræver, at der indføres en grænse for perioden for støtteberettigelse for de regioner, som ikke kan påvise nogen betydelige forbedringer i deres økonomiske, sociale og miljømæssige situation efter flere programmeringsperioder til trods for maksimal støtte;

34. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag, som skal dække den kommende programperiode, og som vil sikre tilvejebringelsen af fleksibel, effektiv og tilstrækkelig overgangsstøtte til de regioner, som ikke længere falder ind under konvergensmålsætningen med henblik på at løse deres specifikke problemer, og til regioner med et per capita-BNP på mellem 75 % og 90 % af EU-gennemsnittet i form af en mellemkategori for at undgå, at regioner, der befinder sig i en lignende situation, behandles forskelligt; mener, at en sådan ordning skal erstatte de nuværende udfasnings- og indfasningsordninger og dermed skabe et retfærdigt system, som i højere grad kan afbøde de negative konsekvenser af den økonomiske og finansielle krise i regionerne og samtidig styrke retfærdigheden og solidariteten, som er afgørende værdier bag samhørighedspolitikken; understreger, at disse overgangsordninger i den næste programperiode ikke må indføres på bekostning af de nuværende konvergensprogrammer (mål 1), programmer til fremme af konkurrenceevnen (mål 3) eller programmerne for territorielt samarbejde (mål 3);

35. opfordrer til en styrkelse af mål 2 (regional konkurrenceevne og beskæftigelse), baseret på en horisontal tilgang med sigte på at opnå resultater inden for et begrænset antal EU-prioriteter, som f.eks. støtte til SMV'er, grøn innovation, lokale økonomier, skole- og uddannelsesinfrastrukturer, bæredygtig mobilitet, varig energi og energiforsyning, effektiv ressourcudnyttelse, og social integration; understreger, at det anerkendte system for sikring af, at mere udviklede regioner er i stand til at afhjælpe regionale strukturelle svagheder, reducere territoriale skævheder, bidrage til fælles europæiske udfordringer og løse fremtidige udfordringer under anvendelse af strukturer, der kan tilpasses til skiftende omstændigheder, heriblandt innovationsklynger og konkurrence om støttemidler, skal opretholdes og udvikles yderligere; anmoder om indførelse af yderligere instrumenter for områder, der er hårdt ramt af strukturforandringer, med henblik på at bidrage til socioøkonomiske og infrastrukturelle forbedringer; påpeger i den forbindelse, at strategierne bør udformes så fleksibelt, at de kan anvendes på de specifikke forhold og særtræk i hver enkelt region;

36. opfordrer til sikring af, at mere udviklede regioner er i stand til at modernisere deres sociale og økonomiske kapital og sætte ind mod specifikke fattigdomslommer og manglende økonomisk udvikling;

37. mener helt klart, at mål 3 for europæisk territorielt samarbejde skal styrkes ved alle EU's indre grænser og i de tre dimensioner (grænseoverskridende, interregionalt, transnationalt), og kræver, at den relevante strukturfondsandel øges til 7 %; kræver, at afsættelsen af midler til hvert program for territorielt samarbejde baseres på harmoniserede kriterier for at give et strategisk og integreret svar på det enkelte

Tirsdag den 5. juli 2011

geografiske territoriums og det pågældende områdes behov og særlige karakteristika; understreger værdien af grænseregionerne i forbindelse med opnåelsen af Europa 2020-målene; mener, at det er nødvendigt med en bedre samordning mellem de transeuropæiske netværk, navnlig dem, som vedrører transport og energi, og de grænseoverskridende infrastrukturer, og med en øget støtte til disse netværk i overensstemmelse med EU's prioritering og kræver en tilsvarende forhøjelse af midlerne til alle grænseregioner; opfordrer til en forenkling af gennemførelsesbestemmelserne for mål 3-programmer, der er baseret på proportionalitetsprincippet såvel som til udvikling af et fælles sæt af regler om støtteberettigelse, som alle er forudsætninger for, at disse programmer bliver mere effektive og mere synlige; understreger nødvendigheden af en omfattende inddragelse af beslutningstagere på lokalt plan, idet programmerne kun kan konkretiseres, hvis dette sikres;

38. mener, at EGTC'er udgør et enestående, særdeles værdifuldt instrument til regional forvaltning, der svarer til behovene for strukturelt samarbejde, og som skal fremmes som et instrument til at oprette ordninger for grænseoverskridende forvaltning, der sikrer ejerskabet af de forskellige politikker på regionalt og lokalt plan;

39. afviser kategorisk alle forslag om at nationalisere eller sektorisere samhørighedspolitikken; mener, at nye temaforde (klima, energi, transport) vil undergrave det det anerkendte princip om delt forvaltning af og integreret udvikling som mål for programmerne og true de potentielle synergier, interventionernes effektivitet og dermed den regionale medvirken til virkeliggørelsen af Europa 2020-målene;

40. understreger, at Den Europæiske Socialfond fortsat skal være en del af samhørighedspolitikken, da der; kun på denne måde kan udvikles og gennemføres integrerede strategier til løsning af økonomiske og sociale problemer;

41. støtter Kommissionen i dens mål om at sikre en styrket, effektiv og mere synlig ESF; opfordrer i dette øjemed Kommissionen og medlemsstaterne til i deres forhandlinger at nå til enighed om den nødvendige størrelse af ESF's bidrag inden for rammerne af strukturfondene;

42. er af den opfattelse, at ESF's effektivitet i første række bør øges via incitamenter snarere end sanktioner;

43. understreger, at den økonomiske krise har gjort det endnu mere påkrævet med indgreb i de sektorer, som ESF vedrører, navnlig indgreb til støtte af beskæftigelsen, omskoling, social integration og fattigdomsbekæmpelse;

44. understreger, at ESF på afgørende vis støtter arbejdsmarkedspolitikken som f.eks. den forebyggende og lokale politik og politiske tiltag, der tager sigte på at hjælpe unge med at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet og bekæmpe arbejdsløshed; understreger, at medlemsstaterne bør anvende ESF til investeringer i nye kvalifikationer, uddannelse (herunder førskolepædagogik), livslang læring samt omskoling og videreuddannelse, og betoner, at ESF spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke alle dimensioner af den sociale integration, herunder for de dårligst stillede og mest udsatte grupper;

45. opfordrer Kommissionen til at styrke ESF's interventioner med henblik på at fremme integrationen på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at investere i børn fra en meget tidlig alder ved hjælp af uddannelse og senere etablere en skolevejledning på grundlag af de lokale og regionale jobmuligheder og programmer for livslang læring, således at arbejdstagerne lettere kan tilpasse deres kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov, samtidig med at der gennemføres foranstaltninger for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og tackle fænomenet med "arbejdende fattige" og etableres skræddersyede programmer for at bistå dårligt stillede og udsatte grupper som f.eks. romaer, indvandrere, handicappede og elever, der forlader skolen uden afgangseksamen, med henblik på at fremme effektiv og inklusiv vækst og et Europa med en videnbaseret økonomi;

Tirsdag den 5. juli 2011

46. kræver supplerende og mere målrettet teknisk bistand til de enheder, der er ramt af dyb fattigdom og ofte præget af en spændt sameksistens mellem flertals- og mindretalskulturer på subregionalt plan; mener, at disse subregionale enheder nemt kan udvikle sig til permanente isolerede enklaver med dyb fattigdom selv i regioner, der ikke nødvendigvis ligger under det statistiske gennemsnit; bemærker, at der bør gøres en koncentreret indsats for at udvikle disse subregionale enheder;
47. glæder sig over, at der i nogle medlemsstater for første gang også på nationalt plan er udarbejdet et operationelt program (OP) omfattende alle målområder for ESF for støtteperioden 2007-2013;
48. understreger, at de uvurderlige erfaringer fra fællesskabsinitiativet EQUAL stadig er relevante i dag, navnlig vedrørende kombinationen af lokale og regionale foranstaltninger og udvekslingen af bedste praksis i hele EU;
49. henviser til de synergier, der kan opnås gennem en integreret lokal og regional tilgang, navnlig gennem en sammenknytning af ESF og EFRU, og kræver fælles regler om støtteberettigelse, og øgede muligheder for og lettere krydsfinansiering mellem begge fonde med henblik på en integreret udviklingsplanlægning; støtter indførelsen af en mulighed for operationelle programmer fra flere fonde, der yderligere vil fremme integrerende tilgange; kræver endvidere, at der opnås bedre synergi mellem EUF og EFRU;
50. kræver for at øge synergien ved øget integration af sektorpolitikker (transport, energi, forskning, miljø, uddannelse) i samhørigheds- og strukturpolitikken, at der opnås mere effektivitet og bedre koordinering mellem strukturfondene, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og rammeprogrammerne for forskning og udvikling; foreslår, at programmering for flere fonde kunne bidrage til en mere integreret metode og øge effektiviteten mellem disse forskellige fonde; mener, at nationale og regionale udviklingspartnerskaber er et hensigtsmæssigt instrument til at samle de forskellige politikker; understreger i denne forbindelse behovet for at fastsætte klare målsætninger og at vurdere, hvorvidt målene er nået i medlemsstaterne;
51. foreslår, at forsknings- og udviklingspolitikken målrettes territorielt; understreger derfor betydningen af, at samhørigheds-, forsknings- og innovationspolitikken tilpasses de forskellige regioners specifikke behov, mener, at øget inddragelse af regionale og lokale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af regionale udviklingsfonde og forsknings- innovationsprogrammer er afgørende i betragtning af, at det er umuligt at anvende den samme udviklingsstrategi for alle regioner
52. kræver en fælles strategiramme for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, rammeprogrammerne, ELFUL og EFF for støtteperioden efter 2013; mener, at modellen for en ensartet reguleringstilgang (forvaltning, støtteberettigelse, revision, rapporteringsforskrifter) skal styrkes yderligere ved hjælp af en fælles rammeforordning; fremhæver i denne forbindelse betydningen af, at forskellige fonde arbejder problemfrit sammen for at opnå resultater; opfordrer Kommissionen til at foretage tilpasninger i overensstemmelse hermed, for at de relevante fonde, når det er muligt, kan supplere hinanden;
53. kræver, at Rådet og Parlamentet vedtager en ny fælles strategisk ramme i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure på grundlag af EUF-traktatens artikel 177;
54. anser det for nødvendigt, at Den Europæiske Socialfond integreres i den fælles strategiske ramme, idet den dog bevarer sine egne forvaltningsregler og -bestemmelser, og det sikres, at den tildeles tilstrækkelige bevillinger; opfordrer Kommissionen til at styrke ESF's rolle, højne fondens profil og forenkle dens budgetkontrol ved at fastlægge enkle og effektive samarbejdsprocedurer mellem forvaltningsmyndighederne og afdelingerne for budgetkontrol;

Tirsdag den 5. juli 2011

55. opfordrer i denne forbindelse til genintegreringen af regionalt baserede ELFUL (eksisterende støtte-søjle 3 og 4); er dog modstander af muligheden for, at denne reintegration kunne føre til en reduktion i budgetterne for EFRU og ELFUL; kræver bindende regler for medlemsstaterne og regionerne for at skabe ensartede forvaltningsstrukturer for EU-strukturfondene og de regionale programmer til udvikling af land-distrikterne;

56. kræver en revision af forordningen om grænseoverskridende samarbejde ved ydre grænser og den nuværende ENPI for at integrere disse fonde i mål 3 for europæisk territorielt samarbejde;

57. glæder sig over sigtet med de udviklings- og investeringspartnerskaber mellem EU og medlemsstaterne, som Kommissionen har foreslået i stedet for de tidligere nationale strategiske referencerammer, som blev udarbejdet af de enkelte medlemsstater; opfordrer i denne sammenhæng til fastlæggelse af investeringsprioriteter til gennemførelse af Europa 2020-strategien og yderligere samhörighedspolitiske målsætninger; mener, at det er nødvendigt med en snarlig afklaring af ansvarsfordelingen mellem de forskellige forvaltningsniveauer, og kræver, at de nationale, regionale og lokale kompetencer bibeholdes i overensstemmelse med nærhedsprincippet; kræver et klart tilsagn om at inddrage alle partnere på hensigtsmæssig vis i udviklings- og investeringspartnerskabsaftalerne;

58. støtter fastholdelsen i de operationelle programmer som vigtigt instrument, der skal omsætte de strategiske dokumenter til konkrete investeringsprioriteter; kræver i denne sammenhæng nogle klare og målbare målsætninger;

59. opfordrer til, at det gøres obligatorisk, at de regionale og lokale myndigheder og foreninger i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige og institutionelle ordninger og på en struktureret og systematisk måde inddrages i alle faser af gennemførelsen af samhörighedspolitikken (strategisk planlægning, udformning af og forhandlinger om udviklings og investeringspartnerskabsaftaler og operationelle programmer, tilsyn og evaluering); mener, at der er behov for tilsvarende formuleringer inden for strukturfondsforordningerne;

60. mener, at en fremtidig strategi for anvendelsen af midlerne vil blive mest effektiv, hvis den involverer de regionale og lokale forvaltningsniveauer, som har mulighed for at tilpasse de strategiske målsætninger til de lokale forhold, bl.a. gennem en struktureret dialog med samtlige berørte parter;

61. støtter systemet med tematisk prioritering, som Kommissionen har foreslået; påpeger, jo lavere medlemsstaternes eller regionernes udviklingsniveau er, des mere omfattende skal en sådan prioriteringsliste være, idet der skal tages hensyn til de specifikke regionale udviklingsbehov, samtidig med at det sikres, at denne tematiske tilgang for programmeringen af struktur- og samhörighedsfondene ikke kan finde sted på bekostning af den integrerede stedsbaserede tilgang;

62. opfordrer medlemsstaterne til i tilfælde af, at der fastsættes visse obligatoriske prioriteringer for alle medlemsstater, blandt deres prioriteringer at medtage innovation, infrastruktur, transport og ressourceforvaltning, men mener, at der bør være et vist råderum for at tage hensyn til programmernes omfang, referencescenariet i hver region og de resultater, der skal opnås, så disse prioriteret kan skræddersys til hver regions specifikke behov; understreger i denne forbindelse, at innovation skal fortolkes bredt i overensstemmelse med flagskibsinitiativet Innovation i EU; bemærker, at SMV'er den største kilde til arbejdspladser i EU og grobund for forretningsideer; understreger, at støtten til SMV'er skal fortsættes og styrkes som følge af deres centrale rolle i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien; understreger, at der i forbindelse med Innovation i EU skal anvendes en bred fortolkning af begrebet innovation, mens SMV'erne fortsat skal have let adgang til finansiering; understreger, at der skal være muligt at foreslå og gennemføre yderligere prioriteringer på frivillig basis og i overensstemmelse med nærhedsprincippet; kræver, at energi, uddannelse og bekæmpelse af fattigdom integreres i de foreslåede prioriteringer;

Tirsdag den 5. juli 2011

63. kræver, at forsinkelser i forbindelse med programstarten undgås, og at beslutnings- og evalueringsprocesserne principielt fremskyndes; understreger, at dette er særdeles vigtigt navnlig for små og mellemstore virksomheder; kræver i denne forbindelse en forbedring af det tekniske udstyr, som de relevante forvaltninger har til rådighed, og af deres indbyrdes samarbejde, en formindskelse af offentliggørelsespligten og en betydelig forkortelse af udbuds- og tilbudsfristerne; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt pilotområder kan oprettes for at afprøve nye forordninger i begrænset omfang, inden de finder anvendelse på resten af regionerne for at finde frem til mulige problemer i forbindelse med gennemførelsen;

Incitament, konditionalitet, resultatorientering, samfinansiering og finansieringsoptioner

64. opfordrer til, at støtte i medfør af udviklings- og investeringspartnerskabsaftaler gøre afhængig af visse specifikke tilsagn, som fastsættes på forhånd gennem en dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne; mener, at sådanne forhåndsbetingelser skal omfatte krav til medlemsstaterne om at gennemføre reformer til sikring af, at midlerne anvendes effektivt på områder, der direkte falder ind under samhørighedspolitikken, at medlemsstaterne om nødvendigt skal opfordres til at gøre det, og at støtten skal gøres afhængig af sådanne betingelser; opfordrer til, at dem, der er involveret i forvaltningen af operationelle programmer, skal have mulighed for at påvirke konditionaliteten; mener, at det vil være rimeligt blandt disse betingelser at inddrage en fuldstændig gennemførelse af gældende EU-lovgivning (f.eks. prisregulering, udbud, transport, miljø og sundhed) for således at kunne forhindre uregelmæssigheder og sikre effektiviteten; afviser dog krav om, at medlemsstaterne skal gennemføre grundlæggende sociale og økonomiske reformer; mener, at alle betingelser fuldt ud bør respektere nærheds- og partnerskabsprincippet;

65. mener, at nye betingelser ikke må føre til øgede administrative byrder for de berørte aktører; tilskynder til udvikling af konsekvente, standardiserede konditionalitetsordninger for både EFRU og ESF, der skal kunne vurderes objektivt;

66. mener, at Kommissionen skal være ansvarlig for fastsættelsen af betingelser og kontrollen med deres gennemførelse, og foreslår tilsvarende handlingsplaner for medlemsstaterne og regionerne;

67. glæder sig over Kommissionens forslag om at gøre samhørighedspolitikken mere resultatorienteret gennem en forudgående fastsættelse af hensigtsmæssige mål og indikatorer; understreger, at der kun må være tale om nogle få, klart definerede og målbare indikatorer, som skal stå i direkte effektuøs forbindelse til støtten og skal kunne aftales i samarbejde mellem regionerne eller medlemsstaterne; mener imidlertid, at alle de foreslåede instrumenter og kriterier til at måle resultater stadig bør have en kvalitativ vision for programmerne;

68. mener, at indikatorerne for fastsættelse af regionale tilskud fra strukturfondene og Samhørighedsfonden skal baseres på Eurostats nyeste statistiske data, for at man fuldt ud kan tage hensyn til krisens økonomiske og sociale følger for regionerne;

69. opfordrer til, at ESF's effektivitet øges via mere resultatorienterede foranstaltninger, og anser det i dette øjemed for nødvendigt med en forudgående fastsættelse af klare og målbare mål og resultatindikatorer, der har direkte relevans for formålet med støtten, og som navnlig måler gode resultater i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt integration i beskæftigelse af høj kvalitet; mener, at interessenter på alle forvaltningsniveauer skal inddrages i fastsættelsen af disse mål og indikatorer, og at sidstnævnte bør defineres klart i god tid, inden finansieringen stilles til rådighed, således at både medlemsstaterne og Kommissionen kan vurdere de opnåede resultater og anvende erfaringerne under den næste

Tirsdag den 5. juli 2011

planlægningsfase; støtter Kommissionens forslag om at knytte forudgående betingelser til tildelingen af ESF-midler, herunder en forhåndsbetingelse om implementering af EU-lovgivning og EU-mål, som er absolut nødvendige for, at ESF-foranstaltninger kan give vellykkede resultater, samt strukturreformer og tilstrækkelige kapaciteter i forvaltningerne; understreger, at resultatorientering ikke må føre til, at mindre projektledere stilles ringere, og at der ikke må opstå nye adgangshindringer eller risici for disse;

70. mener, at offentlig og privat samfinansiering er et af samhørighedspolitikens grundlæggende principper; opfordrer til, at loftet over EU's bidrag tages op til revision, så det i højere grad følger det regionale udviklingsniveau, den europæiske merværdi og typen af foranstaltninger, og øges eller sænkes i overensstemmelse hermed;

71. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at være forudseende, når de planlægger samfinansieringsbevillinger og styrke dem ved hjælp af finansieringsteknikker;

72. opfordrer til, at der i forbindelse med den direkte virksomhedsstøtte tages hensyn til, at samhørighedsmidler i højere grad inddrives af virksomheder og navnlig store selskaber, som allerede har truffet afgørelse om åbning af en produktionsenhed på et givet sted, end de påvirker en sådan afgørelse (dødvægtseffekt), og kræver derfor, at direkte støtte til private virksomheder fokuseres på investeringer i forskning og udvikling eller i højere grad end hidtil at tilbyde denne indirekte via infrastrukturstøtte; opfordrer derudover til indføjeelse af klare bestemmelser i den generelle strukturforordning, som udelukker tildeling af EU-midler til udflytninger inden for EU, samt en væsentlig tærsklen for udløsning af en kontrol med af sådanne investeringer, idet store selskaber skal udelukkes fra direkte støtte og der skal fastsættes en minimumsgrænse på 10 år for driftens varighed;

73. anerkender de nye finansieringsinstrumenters løftestangseffekt og mobiliseringspotentiale, støtter generelt en stærkere lånefinansiering og kræver udvidelsen af revolverende finansieringsinstrumenter til de støtteberettigede områder, som har vist sig at være hensigtsmæssige; opfordrer til, at procedurene forenkles med henblik herpå, og til, at der skabes større retssikkerhed under hele støtteperioden og oprettes et EU-register, som viser, hvilke projekter der er givet lån til, og hvilke projekter, der er ydet støtte til; opfordrer til, at det sikres, at instrumenterne er fleksible, så de forbliver levedygtige og gennemførlige i alle regioner og byer; mener, at ansvaret for anvendelsen af midlerne på nationalt niveau eller projektniveau senest skal overdrages efter en støtteperiode; påpeger, at det ikke er alle medlemsstater der har vedtaget en decentral tilgang i indeværende periode for så vidt angår finansielle instrumenter som f.eks. JESSICA; understreger behovet for, at byerne har direkte adgang;

74. understreger, at direkte støtte altid skal forblive en mulighed, og at det skal være op til de lokale aktører at anvende det egnede finansieringsmix i overensstemmelse med de regionale krav;

75. mener, at EIB skal spille en større rolle i forbindelse med finansieringen af TEN-infrastrukturerne; opfordrer til at der lægges større vægt på offentlig-private partnerskaber, der hviler i sig selv; mener, at Europa-Parlamentet principielt har et stort ansvar for at sikre åbenheden i den forbindelse og i forbindelse med beslutningstagning og tilsyn;

76. glæder sig over det effektive samarbejde mellem EIB og Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af tre fælles initiativer - JESSICA, JEREMIE og JASMINE - som forventes at øge samhørighedspolitikens effektivitet og gennemslagskraft samt forbedre strukturfondenes funktion; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med aktivt at vedtage fælles initiativer sammen med EIB, navnlig inden for samhørighedspolitikken og med henblik på at sikre finansiell støtte til SMV'er;

77. anser globaltilskuddene på sub-regionalt plan som et egnet instrument til udvikling af uafhængige innovationsstrategier i overensstemmelse med de europæiske regionalpolitiske målsætninger;

78. afviser indførelsen af kvoter eller betingelser for globaltilskud, eftersom sådanne kan være i strid med fastsættelsen af overordnede prioriteter, der er skræddersyet til regionernes behov;

Tirsdag den 5. juli 2011

Budget, finans forvaltning, reduktion af bureaukrati, budgetdisciplin og finanskontrol

79. mener, at programperioden på syv år har vist sit værd for så vidt angår samhørighedspolitikken og bør bibeholdes mindst indtil udløbet af den næste planlægningsperiode (2020); kræver dog et system til en hurtigere strategisk nytænkning af udgangsbetingelserne, så EU kan reagere hurtigere og mere fleksibelt på ekstraordinære begivenheder (finanskrise, energikrise, naturkatastrofer);

80. understreger, at EU-budgettet med den nuværende struktur og de eksisterende bevillingsbestemmelser bakket op af de gældende fondsforordninger har vist sit værd med henblik på gennemførelsen af samhørigheds- og strukturpolitikken, hvorfor der kun skal foretages ændringer på de steder, hvor procesforløbene ikke har givet positive resultater, eller hvor eksisterende ordninger er i modstrid med finansforordningen; støtter i den forbindelse Kommissionens forslag om en harmonisering af bestemmelserne for alle bevillinger, som er afsat til regionalpolitikken; kræver, at alle ændringer - uanset hvor små de er - af de etablerede og anerkendte strukturer skal gennemføres med yderste forsigtighed for at undgå mangler og usikkerhed hos de nationale og regionale administrative organer og en øget byrde for modtagerne, navnlig modtagere med små strukturer og begrænset kapacitet;

81. mener, at det er muligt at integrere Europa 2020-målsætningerne i de eksisterende mål- og fond-strukturer og budgetposter; afviser en opdeling af EU-budgettet i de teoretiske vækstbegreber "smart", "inkludativ" eller "bæredygtig" og enhver anden form for opsplitning af samhørighedspolitikken i forskellige budgetkapitler; mener, at denne politik bør have sit eget kapitel i budgettet;

82. mener, at samhørigheds- og strukturpolitikken efter 2013 vil være i stand til at yde et endnu større bidrag til en øget og mere bæredygtig udvikling af EU's regioner og bør anses som det afgørende politiske område til gennemførelse af Europa 2020-strategien på tværs af sektorer, og kræver derfor, at der afsættes mindst ligeså store bevillinger;

83. minder om, at Revisionsretten i mange år har rapporteret, at betalinger på området for samhørighed er behæftet med en fejlrate, der overstiger 5 %, men at der dog er tale om et fald på 11 %, som det fremgår af Revisionsrettens årsberetning, i forhold til foregående dechargeprocedure, og at tilsyns- og kontrolsystemerne kun er delvist effektive; opfordrer i øvrigt til tydeliggørelse af metoden til beregning af fejlraten, da forskelle mellem Revisionsrettens og Kommissionens tal medfører forvirring og mistillid til officielle tal;

84. opfordrer til, at der vedtages strengere regler for overvågning af uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af strukturfondene i medlemsstater, som har et stort antal uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af støtte fra strukturfondene, og indføres en procedure for systematisk afbrydelse og suspension af betalinger, så snart der er påvist betydelige funktionelle mangler hos de akkrediterede myndigheder; opfordrer samtidig til, at unødige kontroller i de medlemsstater, som har et tilfredsstillende fondsforvaltningssystem, indstilles; mener, at "tillidskontrakt"-princippet og principperne om "én enkelt revision" så vidt muligt bør gennemføres, hvor det er muligt;

85. opfordrer medlemsstaterne eller de offentlige myndigheder til at udpege en myndighed eller et organ, som skal være eneansvarlig for den korrekte forvaltning af strukturfondsmidlerne;

86. finder, at de årlige reviderede forvaltningserklæringer fra lederen af det kontor, der administrerer midlerne (betalingskontor/administrativ myndighed) er en hensigtsmæssig måde at styrke indberetnings- og kontrolkæden, og fremhæver, at der er et tvingende behov for, at disse erklæringer er korrekte med hensyn til indhold; kræver derfor et sanktionssystem for urigtige erklæringer; støtter stadig sigtet med nationale revisionserklæringer

Tirsdag den 5. juli 2011

87. opfordrer til, at Kommissionen allerede i den næste programperiode får større ansvar for forbedringen af de nationale forvaltningsprocesser mener i denne forbindelse, at det er bydende nødvendigt med en forenkling og afklaring med hensyn til forvaltningen af støtteprogrammer, især på området for finansiel gennemførelse og finanskontrol; mener således, at Kommissionen skal have ansvaret for at gennemføre akkrediteringsprocesserne for de nationale eller føderale forvaltnings- og revisionsorganer; mener, at retten til en forenklet og mindre hyppig rapportering bør hænge sammen med en vellykket akkreditering og en lavere fejlkvotient;
88. opfordrer endvidere til, at Kommissionens tilsynsrolle styrkes, ved at der indføres systematisk afbrydelse og suspendering af betalinger, så snart der klart er påvist betydelige og velbegrundede funktionelle mangler hos de akkrediterede myndigheder; opfordrer Kommissionen til også at indføre mere effektive planer for at øge geninddrivelsesraten for fejlagtige betalinger;
89. opfordrer til en forenkling af kontrolsystemet og en nedskæring af antallet af inspektionsniveauer, samt til en præcisering af Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder; opfordrer til anvendelse af en inspektionsprocedure med kun ét niveau, hvor medlemsstaterne kontrollerer projekterne og Kommissionen kontrollerer medlemsstaternes kontrolsystemer;
90. er af den opfattelse, at der med henblik på at forbedre effektiviteten af de operationelle programmer, bør gøres større brug af konkurrencebaserede procedurer for projektudvælgelse inden for regionerne;
91. opfordrer med henblik på en forenkling af forvaltningen til en mere udbredt anvendelse af standardprocedurer med højere standardenhedsomkostninger samt faste fælles omkostninger, hvor en sådan ordning er hensigtsmæssig; kræver, at der tages større hensyn til proportionalitetsprincippet, dvs. at der stilles betydeligt færre rapporterings- og kontrolkrav i forbindelse med gennemførelsen af mindre programmer;
92. opfordrer Kommissionen til at holde fast ved en årlig offentlig resultattavle over mangler, der viser utilstrækkelig og/eller forsinket indberetning og offentliggørelse samt uregelmæssigheder, misbrug og bedragerier i forbindelse med anvendelsen af midler fra Samhørighedsfonden; opfordrer til, at disse oplysninger opdeles efter medlemsstat og fond.
93. er bekymret over, at administrative byrder forhindrer små virksomheder og organisationer i at få adgang til strukturfondsmidler; opfordrer til, at de relevante bestemmelser og den tekniske dokumentation affattes så klart som muligt;
94. opfordrer til, at der for den nye programmeringsperiode, der også omfatter flerårige programmer, fastsættes årlige regnskabsafslutningsprocedurer;
95. finder, at det er nødvendigt med mere effektive e-forvaltningsløsninger (harmoniserede formularer) for det samlede gennemførelses- og overvågningssystem; opfordrer Kommissionen til at samordne udvekslingen af erfaringer mellem medlemsstaterne og til, at gennemførelsen samordnes gennem sammenslutninger af administrative myndigheder og revisionsorganer;
96. understøtter Kommissionens forslag om først at yde udgiftsgodtgørelse til de nationale myndigheder, når det tilsvarende EU-bidrag er blevet udbetalt til modtageren; mener, at dette kan bevirke en fremskyndelse af udbetalingerne og tilskynde til en streng nationale kontrol; henviser dog til, at der kan opstå eventuelle likviditetsproblemer på nationalt eller regionalt plan, og at der således skal findes passende sikringsløsninger;

Tirsdag den 5. juli 2011

97. finder, at Kommissionens opfordring til, at betalinger skal være mere resultatorienterede, er ulogisk, idet resultater kun kan opnås ved at finansiere projekter i første omgang; er bekymret over, at overvågningen formentlig vil være meget bureaukratisk; men anser i bedste fald, at krav, der gør betalinger betinget af en bevist sammenhæng mellem projekterne og Europa 2020-strategien, for mulige

98. finder, at selv om godtgørelsen bør ske, efter at EU-midler er blevet betalt til projekterne, bør modtagerne ikke pålægges yderligere byrder i form af renter, der ikke afspejler den lave risikofaktor for sådanne lån for banker eller andre finansielle institutioner;

99. opfordrer til diversificering af sanktionsordningen, herunder en bonusordning for de medlemsstater, der overholder gennemførelseskravene, navnlig gennem administrative indrømmelser;

100. minder om, at ESF's særpræg i modsætning til andre strukturfonde er, at fonden er nært knyttet til de målgrupper, den støtter, og at den skal udformes på en måde, der muliggør mange mindre, lokalt baserede projekter; opfordrer til, at medlemsstaterne forpligtes til straks at overføre midlerne til projekterne, således at der ikke opstår problemer for mindre støttemodtagere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med fastlæggelsen af kontrol- og revisionsforpligtelserne at tage hensyn til proportionalitetsprincippet for så vidt angår tid, indsats og finansielle bidrag og til til gavn for projekterne og støttemodtagerne at forenkle procedurene, begrænse de unødige administrative byrder og fjerne de øvrige hindringer med henblik på at virkeliggøre Den Europæiske Unions målsætninger vedrørende vækst og jobskabelse; opfordrer Kommissionen til at øge valgmulighederne for forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere, når det gælder finansieringsmuligheder, og til at foreslå, at det skal være muligt at anvende standardomkostningsmodellen sideløbende med traditionel regnskabsførelse;

101. støtter Kommissionens forslag om, at n+2- og n+3-reglen i visse situationen med undtagelse af førsteårsstøtte eller grænseoverskridende programmer skal anvendes systematisk, eventuelt i forbindelse med fordelingen på medlemsstatsniveau, for at sikre større fleksibilitet, og at enhver undtagelse fra reglen om automatisk frigørelse kun bør afspejle en tilpasning til de administrative byrder, der skyldes nye bestemmelser om strategisk programlægning, resultatorienteret forvaltning og forhåndsbetingelser; støtter endda anvendelsen af en n+3-regel ved grænseoverskridende programmer for at tage højde for den langsommere administrative proces som følge af de sproglige og kulturelle udfordringer, de står over for; mener, at dette vil sikre et afbalanceret forhold mellem investeringer af høj kvalitet og en problemfri og hurtig gennemførelse af programmerne;

Naboskabs- og udvidelsespolitikker

102. understreger den samhørighedspolitiske betydning af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) i forbindelse med det grænseoverskridende samarbejde med lande uden for Den Europæiske Union; tager de aktuelle problemer med gennemførelsen af programmet til efterretning; er overbevist om, at det i sidste ende vil være nødvendigt at genintegrere de grænseoverskridende ENPI-samarbejdsprogrammer i samhørighedspolitikken; mener, at navnlig infrastrukturforbindelser (transport, energi og miljø) med nabolande kan have positive virkninger for de europæiske grænseregioner; kræver, at ENPI-midlerne i højere grad fokuseres på den strategiske nødvendighed af energiforsyning og transportinfrastrukturer; understreger den rolle makroregioner kan spille i denne forbindelse; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at etablere bedre synergi mellem EFRU- initiativer, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF); opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere, om de allerede fungerende strukturer, som findes inden for regionalpolitikken, også kan anvendes på forvaltningen af ENPI

Tirsdag den 5. juli 2011

103. understreger derudover EU-udvidelsesprocessens samhørighedsrelevans i forbindelse med instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA), som bl.a. støtter kandidatlandene i forbindelse med den indholdsmæssige og organisatoriske forberedelse af samhørighedsstrukturer; henleder opmærksomheden på problemerne med gennemførelsen i medlemsstaterne; minder om de oprindelige formål med IPA, især dem, der tager sigte på at finansiere kapacitets- og institutionsopbygning og støtte landenes forberedelser til gennemførelsen af EU's samhørighedspolitik med henblik på at forberede kandidatlandene til fuldstændig gennemførelse af den gældende EU-ret på tidspunktet for tiltrædelsen; opfordrer Kommissionen til at identificere problemerne med den måde IPA fungerer i dag;

104. gentager sin opfordring til, at Udvalget om Regional Udvikling inddrages i og får en del af ansvaret for den fremtidige udformning af instrumenter;

*

* *

105. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til lederne af EU's regioner og delstater.

EU's budgetstøtte til udviklingslande

P7_TA(2011)0317

Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2011 om EU's budgetstøtte til udviklingslande i fremtiden (2010/2300(INI))

(2013/C 33 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forpligtelserne om bistandens størrelse, bistand til de afrikanske lande syd for Sahara og bistandens kvalitet, der blev indgået på G8-topmødet i Gleneagles i 2005 og på alle efterfølgende G8- og G20-møder,
- der henviser til årtusindeerklæringen vedtaget af De Forenede Nationer den 8. september 2000,
- der henviser til Den Europæiske Konsensus om Udvikling ⁽¹⁾ og EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitikker ⁽²⁾,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at "Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene",
- der henviser til artikel 25, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽³⁾ ("instrumentet for udviklingssamarbejde"(DCI)),
- der henviser til artikel 61, stk. 2, i Cotonouaftalen,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner af 15. maj 2007 (09558/2007).

⁽³⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.